

CURTEA DE APEL BĂLȚI

DECIZIE În numele Legii

22 decembrie 2010

mun.Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Bălți

avînd în componența sa:

președintele ședinței de judecată

V.Toma

judecătorii

V.Tripaduș, E.Rățoi

grefiera

C.Toma

Cu participarea :

procurorului

N.Bobu, E.Fiștic

avocatului

A.Balan

interpret

S.Tizu, D.Petucovschi

Judecând în ședința deschisă în ordine de apel apelul procurorului în procuratura mun.Bălți V.Belinschi, al inculpatei **Tripaduș Olga Mircea**, născută la 28.06.1982, originară și domiciliată al mun.Bălți, str.Decebal, 125, cetățeană al R.Moldova, studii medii, căsătorită, are 3 copii minori, nu lucrează, fără antecedente penale,

împotriva sentinței nr.1-5/10 din 25.05.2010, pronunțate de judecătoria mun.Bălți

prin care procesul penal pe art.361 al.2 lit.b) Cod penal în privința O.Tripaduș a fost încetat în legătură cu prescripția atragerii la răspundere penală, iar în baza art.190 al.4 CP a fost achitată din lipsă a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

Măsura preventivă pentru O.Tripaduș- obligațiune de a nu părăsi a localitatea, a fost revocată.

Cercetând apelul declarat, Colegiul penal,

a constatat:

Instanța de fond a reținut în sarcina inculpatei O.Tripaduș faptul, că dânsa nefiind angajată la SA "Mioara" și neavînd necesitatea conform Codului cu privire la locuința a R.Moldova de a-și îmbunătăți condițiile de trai, împreună cu alte persoane neidentificate, a deținut și folosit ordinul ședinței SA" Mioarea" nr.8 p.3 din 30.03.2001 și contul personal a odăii nr.304 de pe str.Ș.Aleihem 75 mun.Bălți,

acordându-i dreptul de a primi o odaie în căminul nr.75 de pe str. Ș.Aleihem, mun.Bălți.

Prin aceeași sentință O.Tripaduș de sub învinuirea adusă pe art.190 al.4 Cod penal a fost achitată, aceasta fiind învinuită de către organele de urmărire penală de faptul, că ea folosindu-se de protecția socrului său A.Tripaduș - deținător al pachetului de acțiuni la SA” Mioara”, nefiind angajată la SA,„Mioara” și neavând necesitatea de a fi asigurată cu spațiu locativ în ordinea stabilită de Codul Locativ a R.Moldova, a confecționat, deținut și folosit documente false, având intenția sustragerii avutului municipal, a săvârșit sustragerea avutului municipal prin înșelăciune și abuz de încredere în următoarele circumstanțe:

Conform Hotărîrii Guvernului R.Moldova nr.477 din 26.05.1997 pct.12, căminul SA ” Mioara” situat pe str.Ș.Aleihem, 75 mun.Bălți n-a fost inclus în capitalul statutar al societății pe acțiuni și prin Hotărîrea nr.1/1 A din 22.01.1992 primăria mun.Bălți a transmis căminul menționat în proprietatea municipală.

Într-o perioadă nestabilă de timp, O.Tripaduș, folosindu-se de protecția socrului său A.Tripaduș și a directorului de la SA ” Mioara V.Costrițchi, a întocmit cu bună știință un ordin fals al ședinței SA” Mioara”nr.8 p.3 din 30.03.2001, privind atribuirea a odăii nr.304 în căminul situat pe str.A.Aleihem 75 mun.Bălți lui O.Tripaduș.

La 01.09.2003, O.Tripaduș, cunoscînd cu certitudine că ordinul ședinței SA”Mioara” nr.8 p.3 din 30.03.2010 și contul personal pe odaia nr.304 de pe A.Aleihem 75 mun.Bălți sînt false, le-a prezentat la Agenția Teritorială pentru Privatizări mun.Bălți, și, prin abuz de încredere, a încheiat cu autoritățile publice locale /primăria mun.Bălți/ un contract de vânzare- cumpărare nr.6087 din 01.09.2003, în rezultatul căruia a devenit proprietară a spațiului locativ cu suprafața de 36,6 m. patrați .

Acționînd după un plan bine determinat de a sustrage avutul municipal, la 18.03.2005, O.Tripaduș a vîndut proprietatea dobîndită ilegal/ odaia nr.304 de pe A.Aleihem 75 mun.Bălți , cu suprafața de 36,6 m. patrați/ către SA ” Astora”, la prețul dfe 90 000 lei, banii cîștigați însușindu-i.

Acțiunile O.Tripaduș au fost încadrate de organele urmăririi penale în baza art.195 al.2 Cod penal.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză.

Cu sentința nu e de acord procurorul V.Belinschi, care consideră, că instanța a adoptat o sentință ilegală și neîntemeiată în urma faptului că:

- instanța a ignorat prevederile art.27 CPP, a dat aprecieri greșite probelor acumulate pe cauză, fapt care a dus la concluzii neîntemeiate despre achitare a inculpatei pe art.190 al. (4) CP.Consideră ca probe ce confirmă vina inculpatei: declarațiile martorilor I.Țiglean, B.Serbușca, Z.Baciu, E.Țiglean, M.Jurat, N.Lunina, T.Bocalu, R.Chistruga, V.Costrițchii, copia

buletinului privind viza de reședință a inculpatei, certificatul ÎS ”Cadastru”, informația SA ” Mioara”, extrasele privind bunurile imobile cu vizele de reședință.

Solicită condamnarea inculpatei pe toate capetele învinuirii aduse.

În termeni, sentința a fost atacată de către inculpata O.Tripaduș, care consideră, că instanța de fond ilegal și neîntemeiat a reținut în sarcina ei infracțiunea prevăzută de art.361 al.(2) lit.b) .Consideră că pe cauză nu au fost acumulate probe care ar confirma faptul că dînsa ar fi contribuit la apariția a careva acte false, or, toate actele care se pretind a fi false au fost eliberate în ordinea stabilită, de organe abilitate, că prin sentința adoptată, instanța a făcut concluzii contradictorii/achitînd-o pe art. 190 al.4 Cod penal instanța a reținut, că n-au fost prezentate careva probe veridice ce ar confirma confecționarea documentelor de către O.Tripaduș, s-a stabilit izvorul apariției acestor documente, în acelaș timp instanța constată vinovăția ei pentru utilizarea documentelor nominalizate ca fiind false/.Consideră, că instanța a dat aprecieri greșite probelor acumulate, a adoptat o sentință care nu cuprinde motivele pentru care s-a dedus vina ei, discriptivul sentinței contravenind dispozitivului.Solicită casarea sentinței în latuira respectivă, încetarea procesului penal pe motivul lipsei elementelor constitutive al infracțiunii în acțiunile ei.

În ședința instanței de apel procurorii participanți au susținut apelul declarat, cu argumentele ce se conțin în apel, au pledat pentru respingerea apelului depus de către inculpata O.Tripaduș.

Inculpata și avocatul care a asistat-o au susținut apelul înaintat de ei, au pledat pentru respingerea apelului de către procuror.

Verificând argumentele inculpatului în raport cu materialele cauzei, audiind participanții la proces, Colegiul penal vine la concluzia, că apelul procurorului urmează a fi respins, iar al inculpatei urmează a fi admis.

În susținerea concluziei respective, instanța de apel va statua pe prevederile art.414, 415, 8, 24,26,27, 96, 281, 361 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal reține, că instanța de fond a cercetat toate probele administrate de părți într-un proces contradictoriu, le-a verificat, legal și întemeiat a dedus oportunitatea achitării lui O.Tripaduș pe art.190 al.4 Cod penal, însă ilegal a dedus vinovăția acesteia în baza art.361 al.(2) lit.b) Cod penal, admițînd niște concluzii contradictorii pe cauză, concluzii care nu se acordă cu probațiunea acumulată pe cauză.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședințele de judecată al instanței de fond și celei de apel nu au fost acumulate probe care ar demonstra cert și univoc vinovăția O.Tripaduș pe capetele învinuirii aduse.

În argumentele aduse de procuror în suportul apelului înaintat, nu se conțin concret motivele pentru care dînsul consideră sentința instanței de fond de achitare

a O.Tripaduș pe art.190 al.(4) Cod penal ilegală și neîntemeiată, autorul apelului reducându-se doar la expunerea conținutului rechizitoriului, a justificării probelor în suportul învinuirii în aspectul expus în rechizitoriu, fără însă a ține cont de cele stabilite în cadrul judecării cauzei, de cadrul legal existent.În atare împrejurări, partea acuzării impune instanței de judecată de a accepta concluziile date de organele de urmărire penală în defavoarea inculpatei, sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii, tot odată făcând abstracție de faptul, că sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, autorul apelului respectiv pledează pentru a se face abateri de la prevederile art. 24, 26 al.(3),27 CPP.

Potrivit prevederilor art.96 al.1 CPP în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale urmează a fi dovedit de rînd cu altele și faptele referitoare la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei;caracterul și mărimea daunei cauzate prin infracțiune;

Prin urmare, pornind de la aceste prevederi, probele la care face referința procurorul în apelul său, urmează să demonstreze mai întîi de toate existența elementelor infracțiunii, cît și cauzele care înlătură caracterul penal al infracțiunii. Adică, urma de a se stabili fapta infracțiunii, dacă au avut loc faptele infracționale, apariția fenomenului de infracțiune și dacă acestea constituie elemente ale infracțiunii imputate.

Potrivit învinuirii formulate de către organele de urmărire penală pe art.190 al.(4) CP, O.Tripaduș se învinuiește de faptul, că dînsa dispunînd de protecția socrului său- A.Tripaduș, a confecționat, a deținut și a folosit documente oficiale false, și anume ordinul ședinței a SA „Mioara” nr.8 p.3 din 30.03.2001, bonul de repartiție a spațiului locativ la odaia cu nr.304 din str. Ș.Alehem, 75, contul personal, care în scopul însușirii proprietății municipale, prin înșelăciune și abuz de încredere le-a prezentat Agenției Teritoriale de Privatizare mun.Bălți, a încheiat cu organul administrației publice locale, în persoana Primăriei Bălți un contract de cumpărare – vînzare nr.6087 din 01.09.2003, în rezultatul căruia a devenit proprietară al spațiului locativ cu suprafața totală de 36,6 m/p pe str.Ș.Aleihem 75 mun.Bălți, iar în continuare, acționînd în baza unui plan bine determinat, îndreptat spre însușirea proprietății municipale, la 18.03.2005, a vîndut proprietatea însușită contra a 90 000 lei, banii fiind însușiți.

Susținînd învinuirea în aspectul formulat, organele de urmărire penală, nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul judecării cauzeri, nu au demonstrat care este entitatea materială a ordinului ședinței SA „Mioara” nr.8 din 30.03.2001, adică nu a demonstrat în ce constă falsul acestui ordin.

Susținerea acuzării se bazează pe extrasul din ordinul nr.8 p.3 /f.d.12/. Tot odată, prin declarațiile martorului V.Costrițchi /la care se face referință în apelul procurorului/, s-a constatat, că ordinul respectiv a fost pregătit de către juristul

întreprinderii respective, ulterior fiind semnat de către el. Tot din declarațiile acestuia rezultă, că odăile în căminul respectiv se repartizau de regulă lucrătorilor SA „Mioara”, însă pe parcurs s-a decis atribuirea acestora și altor persoane, care nu activau la fabrica respectivă.

Acestea fiind recepționate, nu poate fi reținut faptul, că O. Tripaduș ar fi avut careva tangență în cadrul confecționării sau falsificării ordinului ședinței a SA „Mioara” nr.8 din 30.03.2001, a extrasului din ordinul nr.8 p.3.

Dimpotrivă, prin declarațiile lui V. Costricții, s-a demonstrat că ordinul respectiv, extrasul acestuia este legal.

De-asemeni, nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată nu au fost acumulate probe ce ar demonstra, că atât ordinul nr.8/extrasul/, cât și contul personal prezentat de către O. Tripaduș este fals. Or, pînă a fi reținute careva fapte infracționale, urma ca organele de urmărire penală să prezinte careva dovezi, că acestea sînt false/ raport de experiză, constatări științifice, prezența unui act juridic, prin care ar fi stabilită nulitatea acestora /, astfel, că atîta timp cît asupra legalității ori ilegalității acestora nu s-au pronunțat careva hotărîri, nu s-au făcut careva concluzii de către specialiștii în domeniu, acestea sînt prezumate a fi legale. Prin urmare, susținerile acuzării, că acestea ar fi false, este doar o presupunere, iar condamnarea nu poate avea loc pe baza unor presupuneri.

Tot odată în conținutul rechizitoriului, nu și-a găsit reflectare învinuirea concretă în privința O. Tripaduș, învinuirea nu cuprinde acei indici obligatorii care sînt prescriși de legea procedurală.

Astefel, reieșind din prevederile art.281 CPP, învinuirea urmează să cuprindă în mod obligatoriu: data, locul, mijloacele și modul de săvîrșire a infracțiunii de falsificare a documentelor oficiale de către persoana învinuită, respectiv aceleași cerințe sînt înaintate de art. 394 CPP către o sentință de condamnare. Adică acestea trebuie să cuprindă date în ce concret au fost acțiunile/inacțiunile/ O. Tripaduș în procesul de falsificare sau deținere și utilizare a documentelor false, care au fost motivele și intenția acesteia.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședințele de judecată, atît al instanței de fond, cât și al instanței de apel, nu au fost prezentate careva probe, care ar demonstra împrejurările concrete în care s-au desfășurat evenimentele infracționale, iar în lipsa a atare, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, aceste lacune se interpretează în favoarea persoanei.

Tot odată, Colegiul penal reține, că în lipsa a careva probe care ar fi demonstrat, că ordinul nr.8, extrasul din acesta, contul personal sînt falsificate, declarațiile martorilor I. Țiglean, B. Serbușca, E. Țiglean, M. Jurat, N. Lunina, T. Bocalu, R. Chistruga și alții enumerați de procuror, nu pot fi considerate ca probe ce ar demonstra acțiunile infracționale din partea O. Tripaduș. Or, nici în una din declarațiile acestor martori pe cauză nu se conțin careva informații ce ține de

procesul de falsificare sau de deținere și utilizare a documentelor oficiale false de către O.Tripaduș. De aceia, susținerile procurorului, precum că declarațiile martorilor respectivi ar putea constitui un mijloc de probă care ar defaima în infracțiunea de falsificare, deținere și utilizare a documentelor false de către persona învinuită, nu pot fi reținute.

De-asemeni nu pot fi reținute nici susținerile procurorului legate de certificatul eliberat de la ÎS „Cadastru”, informația de la SA „Mioara”, extrasul bunurilor imobile, or, și acestea nu conțin careva informație referitoare la acțiunile/inacțiunile/ legate de falsificare, deținere sau utilizare a actelor oficiale false de către O.Tripaduș.

Prin urmare, lipsa a careva probe care ar confirma acțiunile/inacțiunile/ persoanei legate de procesul de falsificare, deținere, folosire a documentelor false, lipsa a careva probe, care ar demonstra, că actele vizate în rechizitoriu sînt false, lipsa a careva acte juridice care ar declara nulitatea documentelor respective, lipsec instanța de posibilitatea de a reține în sarcina persoanei careva acțiuni infracționale. Or, nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată nu au fost demonstrate fenomenul infracțional, toate acțiunile descrise de acuzător purtînd un caracter declarativ, de presupunere, iar lipsa unor documente oficiale false în materialele cauzei duce la lipsa faptei infracționale prevăzute atît de art.190 Cod penal, atît și pe art.361 Cod penal, cu indicii respectivi.

În acest context, Colegiul penal consideră, că instanța de fond just a dedus oportunitatea achitării O.Tripaduș pe art.190 al.4 CP.

Or, nefiind stabilit faptul falsificării documentelor, falsul documentelor nominalizate în rechizitoriu, nulitatea actelor respective, nu poate fi reținută nici dobîndirea ilegală a dreptului de proprietar asupra bunului imobil, cît și a înstrăinării ulterioare a acestui imobil. Pornind de la prevederile art.96 CPP, ținea de obligațiunea organelor de acuzare ca să stabilească corespunderea circumstanțelor faptei imputate cu elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Astfel, obiectul nemijlocit al infracțiunii prevăzute de art.190 CP îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurarea normală sînt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

După cum rezultă din însăși probele prezentate de către partea acuzării dreptul de proprietate asupra odăii din căminul respectiv O.Tripaduș l-a dobîndit în baza contractului de înstrăinare/privatizare/, contract care pînă în prezent are putere juridică legală, nefiind de nimeni contestat în ordinea stabilită și anulat printr-un act juridic de organele abilitate cu acest drept/ lipsește vre-o hotărîre judecătorească la acest capitol/.Astfel, fiind justificat primirea de către

O.Tripaduș a dreptului de proprietar asupra imobilului respectiv, drept ce presupune în sine pentru viitor dreptul de posesie, folosință și de dispoziție asupra imobilului primit în proprietate.

Prin urmare, în lipsa a careva probe, care ar demonstra că actul respectiv a fost dobândit în mod ilicit, că însăși actul este ilicit, nu poate fi reținută fapta dobândirii elicite a bunului respectiv de către O.Tripaduș, respectiv și înstrăinarea acestui imobil.

Potrivit dreptului penal, escrocheria se consideră consumată, dacă averea a fost dobândită de la pățimit.Prin urmare, determinarea persoanei pățimite este un element obligatoriu pentru stabilirea componenței de infracțiune prevăzută de art.190 al.4 CP. În materialele cauzei penale însă lipsește indicația asupra pățimitului în cauză, după cum lipsesc careva pretenții materiale din partea a careva părți vătămate.

De menționat, că în materialele cauzei sînt prezente materialele unei proceduri civile care a fost pornită de către procuror privind declararea nulității contractului de vânzare- cumpărare, transmitere – primire a odăii în cauză în proprietatea O.Tripaduș, despre repararea prejudiciului material.Prin decizia Colegiului civil al CSJ din 21.05.2008 cererea de chemere în judecată a procurorului mun.Bălți a fost scoasă de pe rol, cu trimitere la art.171 CPC, pe motiv, că procurorului nu i se acordă dreptul de a înainta acțiune în interesele administrației publice locale/f.d.174-176 vol.2/.

Acestea circumstanțe au fost reținute de către instanța de judecată de fond, astfel deducîndu-se că procesul penal nu prevede careva abilitați procurorului de a reprezenta pățimitul sau de a formula careva cerinți din numele acestuia.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel, în cadrul dezbaterilor procurorul participant a căutat să reformuleze învinurea în latura statutului de pățimit pe cauză, susținînd, că daună a fost adusă statului, fapt care însă este îndamisibil din punct de vedere a legii procedurale la etapa respectivă.

În atare împrejurări, lipsa probelor care ar stabili fapta ilicită de dobîndire a dreptului de proprietar de către O.Tripaduș, lipsa unui pățimit după statut pe cauză, indică la lipsa unor elemente obligatorii ale infracțiunii de escrocherie și anume la lipsa laturii obiective.

Deducînd nevinovăția O.Tripaduș pe fapta de escrocherie, prin metodele descrise în rechizitoriu, instanța a admis concluzii contradictorii, a dedus tot odată vinovăția O.Tripaduș pe art.361 al.(2) lit.b) Cod penal, fără însă a ține cont, că orice fals de documente în sine are drept scop dobîndirea unor drepturi, eliberarea de obligații, etc..Or, în condițiile, cînd nu au fost prezentate probe care ar confirma că actele prezentate ar fi fost false, prejudicierea cuiva, nu poate fi dedusă nici concluzia, că persoana ar fi utilizat documente false pentru a obține niște drepturi.

Pentru motivele invocate mai sus, Colegiul penal deduce, că apelul procurorului în susținerea poziției de condamnare a O.Tripaduș pe art.190 al.4 Cod penal urmează a fi respins ca fiind nefondat, în acelaș timp admițându-se pe motivele invocate mai sus apelul declarat de către inculpata O.Tripaduș, sentința în latura art.361 al.(2) lit.b) urmînd a fi desființată, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, prin care O.Tripaduș de sub învinuirea adusă pe art.361 al.(2) lit.b),d) Cod penal să fi e achitată pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Conform art.414, 415 al.(1) pct.1 lit.c), 415 al.(1) pct.2, 417-418 Cod de procedură penală R.Moldova, Colegiul penal,

d e c i d e:

Respinge ca nefondat apelul declarat de către procurorul în procuratura mun.Bălți V.Belinschi împotriva sentinței nr.1-5/10 din 25,05.2010, pronunțate de judecătoria mun.Bălți.

Admite apelul inculpatei **Tripaduș Olga Mircea** împotriva aceleiași sentințe, sentință, care în latura reținerii în faptă a acțiunilor prevăzute de art.361 al.(2) lit.b) Cod penal se casează, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, după cum urmează:

Tripaduș Olga Mircea pe art.361 al.(2) lit b), d) Cod penal se achită pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În rest se mențin dispozițiile sentinței adoptate de către instanța de fond.

Decizia este executorie, dar poate fi atăcată în recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la pronunțare.

Președinte de ședință :

Judecători: